

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – postępowanie karne przeciwko A.P.

(Sprawa C-2/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Decyzja ramowa 2008/947/WSiSW – Wzajemne uznawanie wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia – Zakres stosowania – Wyrok orzekający karę pozbawienia wolności z zawieszeniem jej wykonania – Warunek zawieszenia – Obowiązek niepełnienia nowego przestępstwa – Obowiązek pochodzenia ustawowego]

(2020/C 215/19)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

A.P.

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2008/947/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków i decyzji w sprawie zawieszenia lub warunkowego zwolnienia w celu nadzorowania przestrzegania warunków zawieszenia i obowiązków wynikających z kar alternatywnych w związku z jej art. 4 ust. 1 lit. d) należy interpretować w ten sposób, że w zakres stosowania tej decyzji ramowej wchodzi uznanie wyroku orzekającego karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszono pod jednym warunkiem, polegającym na ustawowym obowiązku niepełnienia w okresie próby nowego przestępstwa, jeżeli ten ustawowy obowiązek wynika z tego wyroku lub decyzji w sprawie zawieszenia wydanej na podstawie tego wyroku. Dokonanie stosownych ustaleń należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 93 z 11.03.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 26 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Saarbrücken – Niemcy) – JC / Kreissparkasse Saarlouis

(Sprawa C-66/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Prawo do odstąpienia od umowy – Termin na skorzystanie z tego prawa – Wymogi dotyczące informacji, które należy wskazać w umowie – Informacja ograniczająca się do kaskadowego odniesienia do przepisów krajowych]

(2020/C 215/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Saarbrücken

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: JC

Strona pozwana: Kreissparkasse Saarlouis

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. p) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy interpretować w ten sposób, że do informacji, które powinno się określić w sposób jasny i zwięzły w umowie o kredyt na podstawie tego przepisu, należy sposób obliczania terminu na odstąpienie od umowy przewidziany w art. 14 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 10 ust. 2 lit. p) dyrektywy 2008/48 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by w odniesieniu do informacji określonych w art. 10 tej dyrektywy umowa o kredyt zawierała odesłanie do przepisu krajowego, który sam odsyła do innych przepisów prawa danego państwa członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – San Domenico Vetraria SpA / Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-94/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Szósta dyrektywa 77/388/EWG – Artykuły 2 i 6 – Zakres stosowania – Czynności podlegające opodatkowaniu – Świadczenie usług dokonywane odpłatnie – Delegowanie personelu przez spółkę dominującą do jej spółki zależnej – Dokonany przez spółkę zależną zwrot ograniczony do poniesionych kosztów]

(2020/C 215/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: San Domenico Vetraria SpA

Strona przeciwna: Agenzia delle Entrate

Przy udziale: Ministero dell'Economia e delle Finanze

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom krajowym, zgodnie z którymi nie jest uważane za istotne do celów podatku od wartości dodanej udostępnienie lub oddelegowanie personelu spółki dominującej spółce zależnej, dokonywane jedynie w zamian za zwrot związanych z tym kosztów, w sytuacji gdy kwoty wypłacone przez spółkę zależną na rzecz spółki dominującej i to udostępnienie lub oddelegowanie są od siebie wzajemnie zależne.

(¹) Dz.U. C 182 z 27.5.2019.